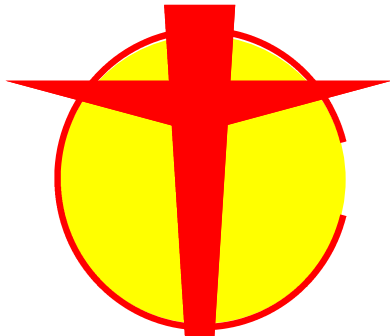

CURSILLO

VIỆT NAM - ÂU CHÂU

SỐ 175 — THÁNG 12 — 2012

Nội Dung

- Lá Thư Phong Trào 1
- Cái nhìn mới về tôn giáo (tiếp theo) 2
(Lm Mai Đức Vinh)
- Ăn Năn Hối Cải 4
(JB/HTT)
- Chia sẻ 5
(TTP)
- Thư Giáng Sinh gửi Mẹ 6
(Joseph Cao)
- Hành Trình 7
(Duy Bình)
- Tâm hồn tràn đầy Ôn Chúa 8
(Xuân Bích)
- Tâm tình khóa sinh 32 9
(Một khóa sinh 32)
- Qua cầu, gió ... 11
(Huỳnh Chấn Thịnh)
- Dâng Mẹ (thơ) 12
(Thérèse Xuân)

SINH HOẠT HÀNG THÁNG

Trường Huấn Luyện :

Chúa nhật 13/01/2013
14g30—16g30

Ngày Thân Hữu Giáo xứ VN Paris :

Chúa nhật 27/01/2013
(không có Ultreya)

Cursillo

Le Mouvement des Cursillos de la diaspora Vietnamienne en Europe

<http://cursillo.free.fr>
<http://cursillovnau.free.fr>
eMail : duongermont@gmail.com

Mission Catholique Vietnamienne
38 Rue des Épinettes
75017 Paris—FRANCE

Tel. +33 (0) 981 896 701
Fax. +33 (0) 156 802 268
<http://www.giaoxuvnparis.org>

Lá thư phong trào

Thưa Quý Anh Chị Cursillistas thân mến,

Để chuẩn bị đón mừng Chúa Giáng Sinh, Giáo Hội đã dành 4 tuần lễ để mời gọi dân Chúa dọn lòng, dọn trí, ăn năn, thống hối, như Thánh Kinh đã viết : « hãy mở một con đường cho Đức Chúa, hãy vạch một con lộ thẳng bằng cho Thiên Chúa chúng ta » (Is 40, 3). Bốn tuần lễ Mùa Vọng và bốn mươi ngày Mùa Chay đều mang một ý nghĩa là đáp lại đòi hỏi của Tình Yêu vô biên mà Thiên Chúa dành cho con người, không muốn con người bị mất đi. Đó là những ngày chuẩn bị chào đón Sự Sống qua hai màu nhiệm Giáng Sinh và Sống Lại. Đó là những ngày mừng đón ánh hào quang Thiên Chúa phá tan màn đêm u tối của thế gian và tội lỗi. Thánh sử gia Luca chép lại về « vinh quang của Chúa chiếu tỏa chung quanh » các mục đồng, khiến họ khiếp sợ (x. Lc 2, 8-14).

Mùa Vọng là thời gian chờ đợi. Chờ đợi Đấng Mêsia đến cứu độ loài người. Dân Israel đã mãi mòn chờ đợi kể từ khi tổ phụ loài người lỗi nghĩa cùng Thiên Chúa và bị đẩy ra khỏi vườn địa đàng. Để giúp cho dân Chúa kiên trì cùng năm tháng, Thiên Chúa đã sai rất nhiều ngôn sứ tới báo với họ ngày họ được cứu độ : « Can đảm lên, đừng sợ ! Thiên Chúa của anh em đây rồi... Chính Ngài sẽ đến cứu anh em » (Is 35, 4). Vì vậy, Mùa Vọng cũng là Mùa Hy Vọng.

Nói đến hy vọng, tức là nói đến Đức Tin. Có tín thác mới có mong đợi. Chúng ta mong đợi điều gì trong Mùa Vọng ? Chúng ta mong đợi một sự kiện kinh thiên, động địa. Đó là sự giáng thế cứu chuộc nhân loại của Ngôi Hai Thiên Chúa. Nhưng, buồn thay ! Nếu ngày nay thiên hạ trên khắp thế giới mừng lễ Giáng Sinh. Thì cũng ở rất nhiều nơi, người ta đã loại bỏ Đức Chúa Giêsu Hải Đồng ra khỏi khuôn khổ ngày lễ. Ngày lễ nghĩ mang tên Giáng Sinh, Noel hay Christmas chỉ còn là một dịp ăn uống, hoan lạc hoàn toàn tục hóa. Có còn chăng là hoa đèn lồng lầy được giăng mắc khắp nơi. Nhưng những ngọn đèn « nguội » này không có đủ sức nóng, không có đủ ánh sáng.

Trong tinh thần Năm Đức Tin, Đức Giáo Hoàng Biển Đức XVI đã đề nghị ý chỉ cầu nguyện cho chúng ta trong Mùa Vọng này là « Làm sao cho Đức Kitô được tỏ mình ra cho toàn nhân loại với Ánh Sáng lan tỏa từ Bêlem và phản ánh trên khuôn mặt của Giáo Hội ». Là người cursillistas, chúng ta hãy hiệp thông chặt chẽ với Đức Giáo Hoàng, với Giáo Hội và gia tăng các công tác tông đồ nhằm mang ánh sáng Đức Tin soi rọi đến mọi nơi trong môi trường hàng ngày của chúng ta.

Trong khi chờ đợi ngày trở lại lần thứ hai của Đức Kitô trong vinh quang, nhân Mùa Giáng Sinh năm nay, Văn Phòng Điều Hành xin kính chúc Đức Ông Linh Hướng Giáo Phận, Quý Cha, Quý Thầy Linh Hướng Phong Trào cùng toàn thể Quý Anh Chị Cursillistas Âu Châu và trên toàn thế giới một LỄ NOEL tràn đầy Ôn Cứu Chuộc và một Năm Mới 2013 Thịnh Vượng, An Khang.

Văn Phòng Điều Hành

Lạy Chúa, chúng con mong chờ Chúa đến

NHỮNG CÁI NHÌN MỚI VỀ TÔN GIÁO

Cơ Đốc giáo - Do-Thái - Ấn giáo - Hồi giáo - Phật giáo - Thần đạo

Lm Mai Đức Vinh

*Hoài vọng nhỏ bé của tôi khi viết loạt bài này là **muốn giúp mỗi người đứng vững trong niềm tin giữa một xã hội đầy rẫy những phức tạp, dù chỉ ở trong phạm vi tôn giáo**'. Tình trạng phức tạp tôn giáo tàng ẩn dưới những quan niệm đẹp đẽ của thời đại: đa tôn giáo, đối thoại tôn giáo, liên đới tôn giáo, phát triển tôn giáo... đa văn hóa, giao lưu văn hóa ... con người tôn giáo, xã hội văn hóa ... [...] Tôi muốn chúng ta có những cái nhìn tôn giáo khác với 'cái nhìn chúng ta thường có', mà tôi gọi là cái nhìn ngoại diện hay **'cái nhìn mới về tôn giáo'**.*

III. HỒI GIÁO

A. PHÂN TÍCH TỔNG QUÁT

1. Tinh thần quốc gia hơn tinh thần hồi giáo.

Thế giới hồi giáo hiện nay đang trải qua một sự thay đổi sâu đậm. Sự chia rẽ của hồi giáo chủ yếu bởi tại nền văn hóa (ả rập, ba tư, indonesie...) mỗi ngày một mất ý nghĩa. Việc đô thị hóa và làn sóng di cư đã làm choáng váng dân chúng và rung động các xã hội truyền thống. Những chính sách thuộc địa và những xung khắc chính trị nội bộ đã dẫn đến 'chủ thuyết chính trị hóa hồi giáo mà không cần quan tâm đến những sắc thái riêng biệt của địa phương'. Với chủ thuyết toàn cầu hoá, cuộc khủng hoảng văn hóa truyền thống lại tạo nên mảnh đất phì nhiêu trở sinh các nhóm hồi giáo chính thống quá khích (fondamentalisme), đồng thời gây tổn thương cho mọi tương quan khác của tôn giáo. Vì sự bất lực hay thái độ bao dung của các giáo quyền hồi giáo truyền thống trước việc tây phương hóa, một số nhà trí thức hồi giáo có đầu óc tân tiến, kể từ năm 1920, đã tán dương việc chuyển biến hồi giáo thành ý thức hệ chính trị. Họ đã yểm trợ những phong trào chống đối vào thập niên 1970-1980 mà tột đỉnh là cách mạng hồi giáo Iran năm 1979. Họ nghĩ rằng muốn hồi giáo hóa xã hội, cần thiết phục hưng các nước hồi giáo chứ không nguyên phục hưng việc áp dụng luật hồi giáo (charia). Người ta tuyển mộ những nhà trí thức và các chuyên viên kinh tế (technocrates), chứ không cần đến những nhà thông thạo luật pháp hay thần học hồi giáo (oulemas) theo truyền thống. Họ đề cập đến các vấn đề đương thời (như Quy chế nữ giới, giáo dục, nghèo đói, kỹ thuật, ma túy) mà không tìm kiếm những quan điểm (paradigmes) pháp lý trong charia. Người ta liệt kê các cuộc cách mạng hồi giáo Iran, cách mạng Thổ Nhĩ Kỳ đưa đảng AK lên nắm chính quyền, các đảng Jamāat Islami tại Pakistan, Épigone ở Afghanistan, Frères Musulmans ở Ai cập, Fils ở Algérie, le Hezbollah ở Liban, Pas ở Malésie, Hamas ở Palestine, đảng Islah ở Yémien, mặt trận hồi giáo ở Soudan, đảng Nahda ở Tunisien, đảng Phục Hưng Hồi giáo Tadjit... Mặc dầu có nhiều điểm dị biệt, tất cả có chung một mục tiêu: hồi giáo hóa xã hội

cụ thể chứ không phải là cộng đồng hồi giáo nói chung (oumma), bắt đầu từ việc nắm chính quyền. Nhưng quan điểm hồi giáo này đã không bao giờ vượt được những thể lực đối lập trong một quốc gia, nhiều khi còn làm cho tình thế nhiều khê hơn. Tỉ dụ, cách mạng hồi giáo Iran tự chống lại mình, chống lại hệ phái thủ cựu quá khích (wahhabis) ở Saoudite, và các đảng quốc gia ả rập thế tục. Những căng thẳng giữa hồi giáo chiite và hồi giáo sunnite đã trở nên trầm trọng bởi việc hoa kỳ can thiệp quân sự vào Irak, đến độ hiện nay không có hy vọng giao hòa lại. Các phong trào hồi giáo dần dần đăng ký vào khuôn khổ quốc gia, hầu thành các đảng chính trị quốc gia. Từ nay người ta có thể nói 'đó là thuyết hồi giáo quốc gia' (islamonalisme). Hamas của Palesine là một phong trào quốc gia hơn là hồi giáo, cũng vậy, cách mạng hồi giáo Iran theo đuổi ưu tiên các mục tiêu quốc gia (tìm cách kiểm soát vịnh Ba Tư).

2. Phong trào 'Tân chính thống hồi giáo'.

Phong trào 'tân chính thống hồi giáo' (Néofondamentalistes) cũng tựa trên một nền tảng là trở về hồi giáo mà họ coi như một cơ sở duy nhất để bênh vực và bảo toàn tính cách thuần chất hồi giáo, chống lại việc tây phương hóa hồi giáo ở khắp nơi. Nếu trong một quốc gia như Arbie Saoudite hay Iran, việc mang khăn choàng là chuyện bó buộc bởi thể chế tôn giáo, thì ngay cuối thế kỷ XX, nó đã được phổ biến trong nhiều nước, mặc dầu không áp chế, như ở Ai cập, Jordanie, Liban, Syrie, hay cả khi bị dèm pha như ở Turquie, Tunisie và... Pháp. Việc phát triển một nếp sống đạo có vẻ phô trương (ostensible) đã xuất hiện từ thế hệ thứ hai của những người hồi giáo di cư sang Tây phương, cũng nằm trong chủ trương của phong trào tân chính thống hồi giáo này. Nhưng kể từ năm 1980 và từ chiến tranh Afghanistan, các phong trào hồi giáo bị tràn ngập bởi những nhóm nhỏ hồi giáo cực đoan. Những nhóm này từ chối mọi hòa giải chính trị, chủ trương thánh chiến (dijihad) và hoạt động tầm mức quốc tế theo kiểu Al-Qaida.

Các nhóm 'hồi giáo chính trị' (islam politique), dung hòa hay quá khích, đều tận dụng chủ trương 'tái hồi giáo hóa những xã hội hồi giáo', rõ rệt nhất là từ năm 1970. Việc tái hồi giáo hóa cũng là đường lối của những phong trào thuần túy tôn giáo. Chắc chắn họ có ảnh hưởng sâu xa hơn là ảnh

hưởng của các đảng chính trị. Mục đích của họ không phải để thiết lập một nước hồi giáo trong một quốc gia, nhưng để nói với thế giới hồi giáo rằng nơi họ sinh sống, họ vẫn sống đạo một cách nghiêm chỉnh. Hai nhóm quan trọng nhất hiện nay là nhóm 'salafiste', thoát thai từ nhóm 'wahhabisme' ở Arabie Saoudite, và nhóm 'Jama'at ut-Tbligh' thành hình ở Ấn Độ năm 1920. Các phong trào thuần túy tôn giáo chia sẻ một số điểm chung: họ hoàn toàn thù nghịch với văn hóa tây phương cũng như văn hóa của các xã hội hồi giáo truyền thống mà họ cho rằng đã bị ảnh hưởng nhiều bởi những văn hóa khác (Ấn giáo, Kitô giáo) hay còn giữ những ảnh hưởng tiền hồi giáo (préislamique) như nhóm Maraboutisme bên Bắc Phi. Họ chủ trương một hồi giáo phi văn hóa (décultré) và trở về với những Quy luật rõ ràng. Họ chiêu mộ những người di cư thuộc mọi tầng lớp, sống trong các xã hội đang thay đổi, đặc biệt những người trẻ đang tìm kiếm một 'hồi giáo khác với hồi giáo của cha mẹ họ'.

Những phong trào này thích ứng dễ dàng với chủ trương toàn cầu hóa, bởi vì họ chiếu cố đến những tín đồ không ưa thích nền văn hóa hồi giáo cổ truyền. Họ cũng sử dụng mọi kỹ thuật tân tiến. Ở đây hồi giáo không còn bị coi như một lãnh thổ phải bảo vệ ranh giới nữa, nhưng như một cộng đồng hoàn vũ. Phong trào tân chính thống hồi giáo có ảnh hưởng lớn lao trên những người trẻ phi văn hóa (jeunes décultrés). Phong trào này được nhiều nước ủng hộ (như Arabie Saoudite) và nhiều tổ chức yểm trợ (như Liên minh hồi giáo thế giới). Tuy nhiên phong trào không thể đáp ứng được hết những đòi hỏi tôn giáo mà đôi khi quá nhiều và quá hỗn tạp.

3. Còn nhiều nhóm hồi giáo khác.

Ngoài phong trào 'tân chính thống hồi giáo', còn những nhóm hồi giáo khác đang phát triển và thích ứng với chủ trương toàn cầu hóa. Thí dụ nhóm soufisme, thù địch của phong trào tân chính thống hồi giáo. Các nhóm truyền thống giữa dân di cư tại các nước Âu châu, thường đồng hành với những người mới di cư tới, và thu hút được nhiều người Âu châu 'đi tìm đời sống thiêng liêng' trở lại hồi giáo. Thêm vào đó là nhóm Tijaniya gốc Sénégal, hoạt động giữa những người đen tại Hoa Kỳ; nhóm Bou-chichiya từ Maroc du nhập vào Pháp và thu hút nhiều người Pháp trở lại; và nhóm Fethoullah Gulen gốc Thổ Nhĩ Kỳ đông đảo giữa di dân tại Đức.

4. Thái độ người trẻ hồi giáo.

Nhiều người trẻ thuộc thế hệ di dân thứ hai sống tại Tây phương trở lại hồi giáo. Sống trong xã hội tiêu thụ của Âu châu, những người trẻ hồi giáo không chấp nhận lối giảng dạy của các vị chức sắc (imams) theo truyền thống. Họ đi tìm một nếp sống đạo cá nhân hơn, thích hợp hơn với những thay đổi trong xã hội hiện đại (không lệ thuộc nhiều vào quyền cha mẹ, tự do trong đời sống lứa đôi, sinh con ít hơn, nữ giới đi làm việc...). Các thanh nữ hồi giáo muốn đi học hay đi làm mà có thể vẫn mang khăn trùm, nhưng không muốn duy trì đời sống người mẹ trong gia đình cổ truyền. Cách chung, đa số người trẻ hồi giáo

đề thích ứng vào xã hội thế tục. Vì thế không một đảng chính trị nào có thể 'độc quyền' hồi giáo. Tính cách dị biệt trong việc thực hành đạo dẫn đến tính cách dị biệt trong chiều hướng chính trị. Ngày nay không còn mâu thuẫn giữa việc trở về hồi giáo và đời sống chính trị dân chủ nữa. Cả hai được nhìn nhận như cách diễn đạt quyền tự do cá nhân.

B. PHÂN PHỐI HỒI GIÁO

1. Á châu đông dân hồi giáo, nhưng dấu ấn hồi giáo lại ở Trung Đông.

Trái lại với ý nghĩ thông thường, đa số tín đồ hồi giáo không ở Trung Đông, nhưng ở Á châu. Trên thế giới hiện nay có hơn một tỉ tín đồ thì hai phần ba sống trên lục địa Á châu. Chỉ bốn nước tập trung lại đã hơn một nửa tổng số tín đồ hồi giáo. Indonésie là nước hồi giáo đông đảo nhất thế giới, tiếp đến là Pakistan, Ấn Độ và Bangladesh. Còn bốn nước hồi giáo đông đảo khác thì hai nước ở Trung Đông là Iran và Turkie, hai nước thuộc Phi châu là Ai Cập và Nigeria.

Nếu người ta quan tâm đến hoàn cảnh lịch sử và đến ảnh hưởng của hồi giáo trong các xã hội, thì trung tâm quan trọng của hồi giáo lại nằm ở Trung Đông, bởi vì Trung Đông có những nước đã mang dấu ấn thật sâu đậm và kỷ cựu của hồi giáo (gần 100% tại Thổ Nhĩ Kỳ và Iran) rồi đến Phi châu (50% tại Nigeria). Ngày nay gần 1/3 dân Phi Châu tôn kính tiên tri Mahomet: 46% dân ở miền Tây Phi, 30% ở miền Đông Phi, và 1-2% tại Trung Phi. Tại Mỹ châu hầu như vắng bóng tín đồ của Mahomet, ngoại trừ ở Hoa Kỳ có 4.000.000 người hồi giáo. Họ sống đạo nghiêm túc và thoải mái cho dù họ 'mắc quai' vì những vụ khủng bố ngày 11.09.2001. Trên năm lục địa, ngày nay phải kể thêm lục địa thứ sáu là 'lục địa mạng lưới' (continent d'internet). Các phong trào chính thống hồi giáo tận dụng phương tiện truyền thông để phổ biến giáo thuyết, đồng thời giúp dân hồi giáo công khai hóa một đức tin cởi mở và bao dung, đi đến với mọi tầng lớp xã hội.

2. Phân phối dân hồi giáo:

- Những nước có trên 100 triệu: Indonésie, Pakistan, Ấn Độ, Bangladesh.
- Những nước có trên 50 triệu: Nigeria, Turkie, Egypte, Iran
- Những nước có trên 25 triệu: Maroc, Algérie, Soudan, Éthiopie, Arabie Saoudite, Iran, Chine, Ouzbékistan, Afghanistan, Russie, SyrieDjibouti, Malaisie, Tunisie, Irak
- Nước có trên 10 triệu: Serbie, Ukraine, Kazarkhstan, Philippines, Ougana, Mali, Syris, Mozambique, Somalie, Ghana, Tadjikistan, Bénin...
- Riêng tại Hoa Kỳ chỉ có 4 triệu dân hồi giáo và tập trung ở những tiểu bang: San Diego, Chicago, New York, Philadelphie, Washington, Houston, Atlanta và Dallas.

(còn tiếp)

Có thể mỗi người giải thích khác nhau về hai từ ngữ này: **hối cải** là ân hận về việc xấu mình đã làm. Còn **ăn năn** cũng có nghĩa tương tự nhưng chưa rõ việc cải thiện. Nếu cả bốn từ ngữ '**ăn năn hối cải**' gắn bó với nhau sẽ thành một cụm từ để có một nghĩa quả quyết và mạnh mẽ hơn: kết quả đưa đến một sự sửa đổi trong tư tưởng, kèm thêm hành động sửa sai để cải tà quy chính.

Trong Cựu Ước, ý nghĩa về sự **hối cải** được miêu tả bằng hai hành động: '**quay trở về**' và '**thống hối**'. Quay trở về về thời thì chưa đủ, còn phải thống hối tội lỗi đã phạm, thì mới có thể siêu thoát.

Trong Tân Ước, **hối cải** có nghĩa là nhìn nhận, thấu hiểu, suy nghĩ và từ bỏ hẳn lối làm xấu xa của mình để sau đó hoàn toàn đổi đời; một sự thay đổi triệt để trong tư tưởng; một sự hoán cải với nhận thức đi đôi với lòng ân hận sâu sắc và sự thay đổi lối sống mới, trở thành người công chính. Một trong những chuyện đã miêu tả được sự quay trở về và thống hối qua câu chuyện '**Đứa con hoang đàng**' do thánh Luca trình thuật: một bên là đứa con hư hỏng, hết lòng ăn năn hối cải để được tha thứ; một bên là người cha nhân từ sẵn sàng thứ tha: (x Lc 15, 11-31)

Người con thứ, quyết xin cha chia trước phần gia tài cho anh, người cha cũng chấp thuận. Rồi anh đi ở riêng, ăn xài phung phí đến nỗi không còn một xu, gặp lúc nạn đói, khó kiếm việc làm nên anh phải đi ở đợ mà cũng không ai nhận, anh ta đói đến nỗi ước gì được nhồi cám heo vào đầy bụng mà cũng chẳng ai cho. Bấy giờ anh hồi tâm và so sánh đời mình không được sung sướng và no đủ như những người làm công cho cha anh. Anh gần chết vì đói, nên nhất quyết '**quay trở về**' để xin lỗi cha bằng sự **thống hối**, và xin nhận làm việc như những người làm công. . . Người cha nhân từ không những tha tội mà còn sai người lấy quần áo mới cho anh mặc và giết dê béo để ăn mừng. Tình thương của người cha đã thể hiện qua sự đón mừng: Thấy con từ đàng xa, ông đã chạy lại ôm hôn con chí chập, đến nỗi người con tưởng vừa về đến cửa, ghen tức lòng lộn, không chịu vào nhà, hấn còn trách móc người cha: "Đã từ nhiều năm con hầu hạ cha, chưa bao giờ cha giết một con dê con ăn mừng với bạn bè; nay thằng em hư hỏng dâng hết phần gia tài cho bọn điếm đàng rồi trở về, thì cha lại giết bê béo ăn mừng." Nhưng người cha nói với anh: " Con à, lúc nào con cũng ở với cha, tất cả những gì của cha là của con. Nhưng chúng ta phải ăn mừng, phải vui vẻ, vì em con đây đã chết mà nay lại sống, đã mất mà nay lại tìm được" (Lc 15, 31)

Một cử chỉ đã thể hiện lòng từ bi nhân hậu và tha thứ của người Cha (Lc 15, 22) và sự quyết định từ bỏ để quay trở về, với sự ăn năn hối cải của người con thứ, vì anh đã xin cha cho anh được coi như một người làm công, đây là một hành động nổi bật sự hối cải mà người đời gọi là cải tà quy chính. Anh nói: " Thưa cha, con thật đắc tội với Trời và với cha, chẳng còn xứng đáng làm con

cha nữa." (Lc 15, 21)

Chúng ta không ai muốn để mình rơi vào cảnh cùng quẫn không còn bám víu vào ai được nữa, mới quay trở về cùng Cha như câu chuyện '**Đứa con hoang đàng**'. Muốn ăn năn hối cải, người Kitô hữu được khuyến khích xưng tội, thường xuyên các tội phạm kể cả tội nhẹ với Thiên Chúa qua trung gian một linh mục để được lãnh nhận bí tích tha tội. Việc đền tội tùy theo tội nặng nhẹ do linh mục đề nghị tương xứng với tội đã phạm. Sau đó phải có sự ăn năn hối hận từ bỏ tội lỗi để **trở về** với nếp sống đạo đức trong sạch và dứt khoát không tái phạm nữa, nếu không việc xưng tội và sự hối cải sẽ trở thành vô nghĩa. Vì cứ nghĩ rằng, hễ phạm tội rồi xưng tội là sẽ được tha! Như vậy là đã lạm dụng phép Bí tích hoà giải.

Giáo lý, hối cải và ăn năn đã giữ một vị trí quan trọng trong Cựu Ước. Còn Trong Tân Ước, thì thánh Gioan Tẩy Giả và Chúa Giêsu, cả hai luôn khởi đầu chức vụ với thông điệp kêu gọi mọi người hãy mau mau hối cải vì Nước Trời gần đến. Thánh Phêrô đã nhấn mạnh đến sự hối cải trong bài giảng vào dịp Lễ Ngũ Tuần, ngài kêu gọi "**ăn năn và quay trở lại, để cho tội lỗi mình được xóa đi**". Trong thư thứ 1 của thánh Gioan tông đồ cũng minh chứng rằng: "**Nếu chúng ta thú nhận tội lỗi, Thiên Chúa là Đấng trung thành và công chính sẽ tha tội cho chúng ta, và sẽ thanh tẩy chúng ta sạch mọi điều bất chính.**" (1 Ga 1, 9)

Dưới đây là một câu chuyện sưu tầm [pio12 group] không biết có thật hay không, nhưng đã nói lên được sự 'ăn năn hối cải' của một Bác Sĩ và cả gia đình vợ con ông đã trở lại đạo, do chính ông tự thuật:

<Tôi là Hoàng Xuân H, 1961 - quê quán Nha Trang - KH

Là người ngoại giáo, hiện ngụ tại quận 3 - TP. HCM, là một trong những người được nhìn thấy Đức Mẹ hiện ra tại nhà anh Nguyễn Thanh V vào ngày 13. 04. 2011.

Từ khi được Đức Mẹ tỏ mình ra đến nay, tôi đã từ bỏ tất cả lối sống cũ của mình trước đây và đã xin gia nhập Đạo Thiên Chúa. Tôi đã xin nhận một Cha Linh hướng - hướng dẫn và giúp tôi chịu các phép bí tích.

Đến nay tôi đã am hiểu nhiều hơn về kinh thánh, giáo lý Công giáo và Giáo Hội Công Giáo. Tôi rất vui mừng vì đã có tên Thánh là Phaolô. Là một bác sĩ rất có tiếng ở bệnh viện, trước đây hay khuyến khích người ta nạo phá thai, tôi đã gây ra biết bao tội ác cho các thai nhi. Chính từ lý do đó, Cha Linh hướng Đa Minh N.C.A. đã đặt cho tôi tên Thánh là Phao Lô nghĩa là được trở lại.

Ngày hôm nay tôi đã là một nhân chứng tin mừng của Đức Giêsu Kitô và cũng là người viết ra những lời chân thật này. Tôi rất hạnh phúc đã được hòa nhập với cộng đồng con cái một Cha trên trời. Qua những dòng chữ này, tôi cũng chân thành xin được cộng tác với anh V và các bạn. Vì tôi đã được gặp Đức Mẹ nên tôi phải làm việc cho Ngài, đó là điều Ngài mong đợi ở tôi từ lâu. Tôi nói

thêm điều này để các bạn cùng vui mừng với tôi. Vợ tôi - L C L, cũng là bác sĩ trong ngành dược, sau khi tìm hiểu rõ về kinh thánh, vợ con tôi đã xin gia nhập được làm con Thiên Chúa. Giờ đây gia đình tôi đã trở thành những thành viên của Hội Thánh.

Tôi còn nhớ dịp sinh nhật tôi, vợ tôi tay đốt nến, miệng vui cười nói: "Từ sinh nhật này trở đi anh ráng mà lo ăn ở cho đàng hoàng để chuộc lại lỗi lầm của mình trước đây đây." Tôi ghi sâu lời nói ấy và quyết làm lại từ đầu để tôi không còn ray rứt vì tội ác gây ra cho các thái nhi vô tội nữa. Nói đến đây chắc mọi người đã biết niềm vui được Mẹ Maria thấp lên cho gia đình tôi lớn lao như thế nào rồi.

TP.HCM ngày 09.12.2011

Nhân chứng Phaolô Hoàng Xuân H>

Ngày Chúa Hải Đồng giáng trần đã có một ngôi sao hạ thấp để thể hiện tình thương Thiên Chúa đối với nhân loại được gần gũi hơn; dịp này anh chị em Cursillistas chúng ta có thể không cần phải ăn năn hối cải, nhưng là một cơ hội để kiểm điểm lại hành trang trên vai nếu thấy còn nặng trĩu 'cái tôi', và hiềm thù ghen ghét, thì quyết tâm từ bỏ để được nhẹ nhàng bước trên con đường của 'ngày thứ tư'. Chỉ mang theo những dụng cụ cần thiết là 'Đức Tin - Đức Cậy - Đức Mến' mà **Thầy Chí Thánh** đã nhắn nhủ chúng ta trong khóa 'Ba Ngày'.

JB/HTT #8 ■

HIỆP Ý CẦU NGUYỆN

Văn phòng Điều Hành đã nhận tin :

Thân phụ của anh G.B. Nguyễn Văn Phước (khóa 10) là Cụ GIUSE NGUYỄN VĂN VẠN qua đời ngày 11/12/2012 tại Maryland Hoa Kỳ, hưởng thọ 86 tuổi.

Anh Phanxicô Xavier Nguyễn Văn Danh, em ruột chị Nguyễn Nở (khóa 23) là vừa từ trần, hưởng dương 56 tuổi.

Xin hiệp ý cầu nguyện cho các linh hồn người thân sớm vào hưởng nhan Thánh.

CHIA SẺ

Mùa đông đang đến mang theo cái lạnh đặc thù như muốn làm cho con người không được quên sự hiện diện nó, mà quả thật tôi đã không quên được cái lạnh của những mùa đông

đầu tiên trên đất Pháp, nó làm đôi chân tôi tê buốt khi phải đứng chờ bus để rồi khi bus đến không còn nhắc nổi đôi chân mình để bước lên xe nữa, và tôi cũng đã nghe bao người rủ nhau đi « ty nạn » khi cái lạnh của mùa đông kéo đến, thế mà Thiên Chúa lại chọn đúng lúc thời tiết khắc nghiệt nhất này mà cho Ngôi Hai xuống thế làm người. Vâng, vì tình yêu mà Ngài muốn chịu chung thân phận với con người để cứu thoát họ.

Tình yêu và sự Cứu rỗi cũng là ý tưởng tôi muốn chia sẻ trong nội dung câu hỏi của Ultreya vừa rồi về Tin mừng Lễ Đức Kitô Vua, đoạn đối đáp với Philatô. Hai câu hỏi đặt ra đã được sự hưởng ứng sôi nổi của các Cursillistas.

Câu hỏi thứ nhất : Ngài xuống trần gian để làm chứng cho sự thật, thế sự thật là gì? Như đã nói ở trên, với tôi sự thật mà Thiên Chúa muốn làm chứng chính là Tình yêu và sự Cứu rỗi của Ngài. Trên hành trình ngày thứ tư không ít lần tôi cảm nhận Ngài đã lần vào những góc ngách suy tư của tôi để chặn đứng hay chỉnh sửa những suy nghĩ lệch lạc có thể dẫn tôi đến lời nói hay hành động phạm tội, mỗi lần như thế tôi đều cảm thấy có 2 luồng tư tưởng đối chọi nhau, một là theo bản chất con người yều đuối của tôi thiên về sự ích kỷ luôn quy về mình, và một bên là sự thúc đẩy hướng đến sự từ bỏ bản thân đến từ Thiên Chúa, mà nếu như tôi có yếu đuối để cái tôi của mình quá lớn át tiếng nói của Ngài, Ngài vẫn sẵn sàng tha thứ khi tôi đến quỳ dưới chân Ngài. Số lần Ngài tha thứ cho tôi không chỉ là bảy mươi lần bảy như lời Ngài phán dạy cho Phêrô mà chắc chắn sẽ là mãi mãi cho tới khi tôi nhắm mắt không còn cơ hội phạm tội nữa. Khi Ngài cứu thoát con người khỏi tội lỗi cũng chính là cứu linh hồn người đó ra khỏi ác thần để được vào nước của Ngài, một nước không thuộc thế gian này.

Câu hỏi vui thứ hai : Trong bài hát « Tôi chọn Giêsu » câu « Tôi chọn Giêsu là nắng, tôi chọn Giêsu là mưa ... » nghĩa là gì? Tôi nghĩ thầm vì có câu thơ « *nắng mưa là bệnh của trời* » nên có lẽ tác giả vì yêu Giêsu quá nên đã chọn tất cả những gì thuộc về Ngài chẳng ? Nắng mưa gắn liền với đời sống con người cũng như với muôn loài muôn vật trong mọi lúc, nó nuôi dưỡng mầm sống trong mùa đông, để rồi làm bùng dậy sức sống vào mùa xuân, và chan hòa sự sống trong mùa hè, rồi mùa thu lại cưu mang, ấp ủ những mầm sống mới, nên chọn Giêsu là nắng là mưa cũng chính là chọn sự sống cho mình vậy.

Đó là một chia sẻ dù hơi muộn màng, cũng xin được gửi đến các anh chị trong gia đình Cursillo thân thương.

Anna TTP■

THƯ GIÁNG SINH GỬI MẸ

Mẹ yêu quý của con.

Giáng sinh này là đúng mười lăm năm con xa mẹ. Mười lăm năm hay một phần tư cuộc đời theo thước đo thời gian thì dài thật, nhưng nhớ về mẹ hồi tưởng lại, quá khứ hiện về như mới đây quả thật nó ngắn ngủi so với chiều dài lòng mẹ trải ra dãi bước con đi.

Trên thế gian này chắc chắn không có người mẹ nào muốn xa con. Nhưng khi con ngồi gần bên cầm bàn tay khẳng khiu của mẹ nắn nót muốn thừa chuyện mà lời mở chẳng ra, một cử chỉ hiếm khi mẹ thấy nơi thằng con yêu quý nhất nhà. Hiểu ý mẹ bảo có gì thì nói đi con ! Con ngần ngừ nhìn vào mắt mẹ chẳng thốt được ra lời. Linh tính như chợt bừng dậy, mẹ cảm thấy như có điều gì bất an. Nắm chặt tay con mẹ rưng rưng nhìn thẳng vào mắt con lòng thổn thức. Rúng động con không đủ can đảm dám nhìn thẳng vào mắt mẹ nữa vội quỳ sụp xuống dưới đất cúi gằm đầu dưới chân mẹ. Với giọng nói muốn lạt đi vì thổn thức... con bỏ mẹ sao con ? Lạy mẹ con đi, tôi chỉ nói được có thế.

Đỡ con dậy, mẹ vuốt đầu con lấy giọng bình tĩnh : Mẹ chưa chết mà con lạy mẹ là con muốn vĩnh biệt bỏ ra đi. Lòng con đâu muốn vậy ! nhưng ở lại cả con và mẹ còn gặp cảnh trái ngang hơn. Con không muốn thấy mẹ kéo dài tháng ngày héo hon vì đau khổ. Con ra đi nhưng vẫn còn hy vọng ngày trở về đoàn tụ với mẹ, con tha thiết van lơn. Mẹ cố dần lòng nhưng vẫn chưa hết xúc động... ừ thì con đi. Mẹ bất chợt đứng lên đi tới bàn thờ tìm kiếm, khi trở lại mẹ trông vào cổ con khâu chuỗi mân khô và đặt vào tay con bức ảnh nhỏ Mẹ Hằng Cứu Giúp bằng Chúa Giêsu. Mẹ chỉ có hai thứ này cho con, mẹ gửi con cho Mẹ từ nhân và Chúa chí thánh. Con hôn nhanh tay mẹ rồi vội vã bỏ đi không dám nhìn lại mẹ lần cuối.

Mẹ ơi, sáu tháng sau trên đất nước này được thư em con gửi sang trong có hình mẹ. Nhìn mặt mẹ tóp gầy nhưng đôi mắt vẫn sáng lên niềm tin tưởng con mình phải vượt nguy nan vì có Mẹ Hằng Cứu Giúp. Em con viết trong thư : « Ba tháng anh đi là ba tháng mưa gió bão bùng đầy trời đất, trong lòng mẹ cũng nổi trận phong ba lo sợ cho mạng sống đứa con yêu ». Hết nhìn ngoài trời rồi lại cầu nguyện ! Xâu chuỗi mân khô trên tay mẹ lăn đều từng hạt. Đã gửi con cho Chúa quan phòng và Mẹ chí thánh trông nom nhưng mẹ cứ vẫn âu lo. Ai cất nghĩa được tình mẹ bao la dường bao...

Hồi tưởng lại lúc lên thuyền trên biển cả trời với nước bao la nhớ về mẹ.

"Thương nhớ lắm mây chiều ngỡ tóc mẹ.
Mãi theo con khắp bốn phương trời" (HC)

Hoặc để hồn rung theo nhịp hát:

"Lòng mẹ bao la như biển thái bình dạt dào...
Tình mẹ tha thiết như dòng suối nguồn ngọt ngào..." (Y Vân)

Đó quả là lời ca tuyệt diệu nói về mẹ. Người ta dùng cái bao la của biển cả, dịu hiền của dòng suối để nói lên tình mẹ. Nhưng biển rộng đến đâu rồi cũng tới bờ, dòng suối miên man tới đâu rồi cũng tới chỗ cạn, còn lòng mẹ thì vô biên bất tận. Như nhà văn Nguyễn Đức Lập có viết : « Nói đến tình mẹ dù sách có viết muôn pho cũng không thể nào diễn tả hết được ». Mẹ là nước, là sao, là lửa, là không khí, là vũ trụ, là tất cả...

Nơi xứ người dù nghìn trùng xa cách, mẹ nhớ quá con biết làm sao đây ! Mẹ đã tính toán trước và nghĩ cả rồi, xương thịt này, giọt máu này, mẹ rút từ trong dòng sữa để nuôi con. Mẹ đã cho con tất cả thể xác, mẹ còn muốn cho cả linh hồn. Mẹ đã trao cả sản nghiệp trần gian mai sau cho con, khi mẹ đặt vào con xâu chuỗi mân khô và hình Mẹ Chúa bằng con ! và chính **MẸ NÀY** này đã cứu sống con trên biển khơi trong đêm mưa bão toí bời sức cùn lực kiệt con nằm đợi chết.

Phương trời này mỗi khi nhớ mẹ con nhìn lên ảnh Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp và xâu chuỗi mân khô là con khẩn cầu cho mẹ về nước mai sau. Con sung sướng lắm vì có tới hai người mẹ trần gian là tất cả, cho tất cả... thì **MẸ TRÊN TRỜI** còn yêu thương rộng rãi triệu triệu lần hơn.

Thuở trước nơi quê nhà mẹ thường khuyên con nên có bạn để bớt cô đơn. Con không cô đơn đâu mẹ. Như mẹ đã gửi gắm, Mẹ chí thánh đã cho con một đại gia đình mới rất ấm cúng đầy tình thương. Từ ngày Mẹ dắt con đến với Phong Trào Cursillo con có nhiều tình thương lắm : nào em, nào anh, nào bác ! này chị, này cha... Tất cả đều là con chung một nhà của Mẹ từ ái, cùng nắm tay nâng đỡ dìu dắt nhau để cùng với các anh chị em khác bước đi trên con đường Chân Thiện Mỹ.

Mùa Giáng sinh lại về và một năm mới sắp đến, con xa nhà đã lâu và con nhớ mẹ nhiều hơn, cầu nguyện cho mẹ nhiều hơn... Chúa sinh xuống trần gian đem an bình đến cho mọi người, để cứu chuộc mọi người. Mẹ an tâm trong Chúa hồ mẹ yêu kính của con.

Joseph Cao – khóa Rungis ■

LIÊN ĐỐI

Chị Cursillista Thérèse Lê Bạch Liên (khóa 19) vừa gặp bất trắc về sức khỏe. Hiện còn đang được điều trị trong bệnh viện. Chị Bạch Liên vẫn thường giúp việc trong nhà bếp GXVN và làm trợ tá cho các khóa cursillo.

Trong tinh thần liên đới, chúng ta cùng góp lời nguyện xin Chúa giúp sức, an ủi để chị và gia quyến được kiên vững niềm tin trong hoàn cảnh khó khăn, thử thách.

Hành Trình

Đôi quang gánh đang đè nặng trên lưng gù bà lão. Những thứ trĩu nặng

trên lưng như lớn hơn toàn thân gầy yếu của bà. Đầu không sao ngẩng cao nhìn trời, nhìn phía trước, nhưng như đang úp xuống lòng đường lầy lội theo hình thể gập ngang của cái lưng gù khốn khổ. Đôi chân gầy yếu với đôi dép nhựa cố giữ thẳng bằng cho thân người không lao về phía trước trên con đường sũng ướt lầy lội ! Nếu chất đầy hai rổ rau, trái...vào đôi quang gánh này trên đường ra chợ làng, không hiểu bà tìm đâu ra sức cho cái lưng còng khốn khổ, cho đôi chân gầy chuyển được gánh rau tới chợ. Nếu chẳng may trời mưa nặng hạt, gió heo may tìm về, tấm thân già yếu đơn côi tật nguyên này liệu còn vững trên đôi chân ?!

Không thấy có hình bóng người thân. Không thấy có chốn nào nương tựa: Nhưng điều mà người quanh vùng đã và từng thấy là bà lão vẫn can đảm sống, vẫn ngày qua ngày tự mưu sinh cho HÀNH TRÌNH còn lại của kiếp người.

Nhìn vào hành trình tôi đang đi hôm nay, tôi chưa thấy có điểm nào gian khổ như bà lão quê nghèo đó, vậy mà có không ít những lúc, những cảnh huống khiến tôi muốn trốn chạy cuộc đời.

Nhiều người đã tìm thấy vẻ đẹp thơ mộng dễ yêu của mùa lá rụng ; thấy dáng thu man mác là tình, như nhạc sĩ Ngô Thụy Miên từng miêu tả :

*" Em có nghe mùa thu mây giăng giăng lá đỏ,
Em có nghe nai vàng hát khúc yêu đương ..."*

Và giữa mùa đông giá, tuyết phủ khắp lối, không ít người cứ tấm tắc khen vẻ đẹp của không gian phủ ngập màu trắng. Nhiều người Âu tây mơ ước một mùa Giáng Sinh phủ ngập tuyết, người ta gọi đó là Mùa Giáng Sinh trắng.

Với tôi, qua cặp kính màu đen , tôi nhìn đâu cũng chỉ thấy màu âm đạm : dáng thu đã là cảm hứng cho bao nhà thơ, là đề tài cho bao nhà danh họa, là cảm hứng cho không ít người yêu thiên nhiên, như thi sĩ Nguyễn Khuyến qua " Ao Thu ":

*" Ao thu lạnh lẽo nước trong veo
Một chiếc thuyền câu bé tẻo teo
Sóng nước theo làn hơi gợn tí
Lá vàng trước gió sẽ đưa vào... "*

Rõ là " Người buồn cảnh có vui đâu bao giờ " ! Khung trời `mùa thu ` nơi tôi lại chỉ thấy trống vắng. Tuyết trắng ai đó khen đẹp, thì tôi lại thấy lạnh lẽo cô liêu !

Hình ảnh người Pharisiêu ngày nào từng bị lệ thuộc vào những thứ bên ngoài, từng bị chi phối bởi ngoại cảnh đã từng bị Chúa Kitô khiển trách (Mt. 15, 11)

Trái lại yếu tố nội tại có sức mạnh chi phối tầm nhìn,

hướng dẫn suy tư, và hành động, sức mạnh đổi thay HÀNH TRÌNH cuộc đời.

Tông Đồ Phaolô xưa đã tìm thấy sức mạnh đó để thắng vượt mọi thử thách gian truân :

" Tình Yêu Đức Kitô thúc bách chúng tôi " (2Cr. 5, 14)

Bà lão nghèo tàn tật kia vẫn vững đôi chân cho những ngày tháng gian truân còn lại hẳn đã hiểu được ý nghĩa của cuộc đời, hay ít ra cũng hiểu được luật sinh tồn tất yếu của vạn vật, hoặc bà chấp nhận định mệnh như người ta từng quan niệm ?

Dù gì, thì tôi tin rằng sức nội tại đã cho bà vui chân bước tiếp, nó có sức giúp bà loại bỏ được muôn gian khổ từ ngoại cảnh đang bao vây bà.

Nếu bà có niềm Cậy Tin vào tình yêu Trên Cao, tôi tin chắc rằng đó là sức sống đã nâng đỡ bà vượt ngàn gian khó như nhạc sĩ Gia Ân đã từng thở than, nguyện cầu :

*" Thời gian qua mau, mà còn đây bao nỗi u buồn,
Thời gian hôm nay cho bao nhiêu tủi hờn đắng cay...
Bao năm tháng con mỗi mòn..."*

Nhưng hành trình con đi đâu phải như tầm mắt con nhìn, như lòng con tưởng :

*" Con tin, Chúa ơi ! Chúa chính là niềm vui của con,
Tình Ngài đỡ nâng cho con qua muôn vãn nguy khó
Con tin Chúa ơi, Chúa chính là niềm vui của con,
Ngài hằng chở che cho con thoát những ngày tối tăm... " (Con Tin Chúa Oi).*

Đó là nội lực, là điểm tựa cho HÀNH TRÌNH tôi đi hôm nay. " Tình Ngài đỡ nâng cho con qua muôn vãn nguy khó ".

Không có Tình Ngài đỡ nâng chắc chắn tôi đã gục ngã. Không có Ngài " chở che " HÀNH TRÌNH tôi sẽ mãi chìm trong " Những ngày tối tăm ". Sẽ luôn là mùa đông lạnh giá. Có Chúa, con đã tìm thấy an bình trong thử thách. Ngài đang đợi chờ con " Giữa ánh bình minh ".

Thu u hoài tro bụi lá, đông lạnh giá vẫn còn đó. Ngoại cảnh vẫn bao vây con trên nhiều chặng đường cuộc sống. Nhưng con nắm tay Chúa bước tới, trong tin cậy nguyện cầu :

*" Xin mở rộng tay con... Cho môi con thấm tươi nụ cười,
Cho tim con thấm ân tình Ngài, Tình Bác ái không mờ phai " (Nguyễn Kha)*

Khi " Tim con thấm ân tình Ngài " " môi con thấm tươi nụ cười " " Tình Bác Ái không mờ phai " triển nở. Con sẽ nhìn đời, nhìn người bằng ánh mắt yêu thương. Tim con sẽ chẳng còn u hoài. Giữa mưa dầm gió buốt, chân con vẫn sẽ mãi vững bước trong an vui, vì chính **" Chúa là gia nghiệp đời con "**. Trên hành trình đó, dù " Trần gian hôm nay đổi thay như lá trên cành. Tình đời như vôi cho con trồng cây một Chúa thôi... Con vẫn sẽ " luôn bước trong trong ân tình " và đời con sẽ luôn là Mùa Xuân an bình.

Cảm nghiệm trong thử thách của hành trình cuộc sống

Duy Bình ■

Giờ đây phút này, tâm hồn tôi tràn đầy ơn Thánh Chúa. Mọi sóng gió đã qua đi.

Cách đây một tháng, Chúa đã gọi đến tôi một thử thách, và thêm một thử thách nữa, tôi chơi vơi, tủi thân,

buồn và giận « Chúa ơi, tại sao lại là con ? » Chúa đã mang đến cho tôi những người bạn, những niềm vui, lẽ sống. Nhưng trong khi những chương trình với họ tôi chưa thực hiện xong trọn vẹn thì Chúa lại lấy đi niềm vui tôi đang ấp ủ ! Tôi 'giận' Chúa như một đứa bé giận cha mẹ lấy đi cái kẹo ngon, món quà đẹp. Tôi 'sinh sự' chống đối lại những bất công trong viện dưỡng lão tôi đang làm việc, và tôi đã vô tình đánh mất sự bình an trong tâm hồn.

Ngày Ultreya 24.11.2012 đã đánh thức tôi tỉnh dậy, và tôi chợt nhận ra rằng tâm hồn tôi chưa thấm nhập Lời Chúa, tuy rằng mỗi ngày ngồi vào máy vi tính và đọc đều đặn những lời hay ý đẹp. Tôi ao ước được mỗi tháng đều có Ultreya, để được nghe những lời nhắc nhở từ chính miệng của các anh chị em, khi họ chia sẻ những cảm nghiệm Ngày Thứ Tư, để giúp tôi thánh hóa bản thân mỗi ngày. Nhiệm vụ phúc âm hóa môi trường của người Cursillista là một thử thách rất lớn đối với tôi. Học biết về Kinh Thánh là một con đường còn rất dài mà tôi mới bắt đầu đi từng bước một. Cảm tạ ơn Chúa, song hành với tôi là một bé gái mười sáu tuổi, được tôi nhận là con nuôi từ hai năm nay. Tôi quen cháu ở một trường học khuyết tật mà tôi làm việc, cháu muốn theo đạo nhưng bố mẹ cháu không đồng ý. Tôi chưa biết bắt đầu như thế nào, đợi cháu đủ tuổi mười tám tuổi rồi chúng tôi sẽ quyết định. Ultreya lần này cháu muốn đi theo, thật là cảm động ! Vì một ngày sinh hoạt rất dài, tôi thỉnh thoảng lại len lén nhìn cháu, thấy mắt nó mờ to, chăm chú nghe lời cha giảng. Lúc chia tay buổi chiều ở nhà ga, tôi hỏi cháu, « Con thấy ngày hôm nay như thế nào ? », cháu trả lời, « Cô ơi, lần sau có Ultreya cho con đi theo nữa nhé, con đã có sự bình an sau khi xưng tội với cha ! » (lúc đầu tôi buồn cười quá vì giải thích thế nào cháu cũng nhất định muốn đến xưng tội với linh mục) Trái tim tôi rung động, « Chúa ơi, con trách oan Chúa rồi, Chúa đã cho con thêm nhiều niềm vui khác đây mà ! » Tôi quyết tâm tự học thêm giáo lý để dẫn dắt cháu vào Giáo Hội, vào PT Cursillo.

Trở lại với Ultreya, lần này có khoảng 44 Cursillistas đến tham dự từ Nuernberg, Mannheim, Frankfurt, Schorndorf, Stuttgart và Reutlingen. Vui thật là vui khi được nhìn lại những khuôn mặt thân yêu, những chào hỏi, ôm ấp, săn sóc, « Ăn xôi không ? Uống gì, Kaffee hay trà ? » Tôi yêu gia đình-quê hương Cursillo của tôi lắm, vì quê hương là nơi mà mình muốn đến, nơi đó có ấm áp tình anh chị em. Anh Doanh khai mạc Ultreya với những bài hát trong ca nguyện và sách Chỉ Nam, qua những tiếng vỗ tay chào nhau. Phần tin tức PT được thông báo về khóa 31 và 32 thành công tốt đẹp, về Đại hội Cursillo ở Lisieux tháng 7 năm 2013, về nhận Tờ Thông Tin qua e-mail. Với chủ đề Năm Đức Tin, mọi người chia sẻ cho nhau nghe những kinh nghiệm bản thân về Bí tích Thánh Thể và Lời Chúa, thật là cảm

Tâm Hồn Tôi Tràn Đầy Ơn Thánh Chúa

động. Anh đại diện liên nhóm luôn nhắc nhở về việc cầu nguyện mỗi ngày, cầu nguyện là lắng nghe tiếng Chúa nói với mình, chứ không phải là cầu xin. Anh nhấn mạnh, xin các anh chị em lấy lòng khiêm

nhượng để đối xử với nhau, như một triết gia đã nói, « Khi chúng ta dùng nhiều thì giờ để xét đoán nhau, chúng ta sẽ không còn thì giờ để yêu thương nhau ».

Xin tóm tắt những chia sẻ của các bác các anh chị em trong liên nhóm :

Phải tập thói quen lên rước lễ nếu muốn củng cố đức tin thêm mạnh mẽ, phải biết nuôi mình bằng Mình Thánh Chúa (bác Huyền)

Một chị xin được giúp vì chưa cảm nhận được niềm vui qua thánh lễ, khi ra khỏi nhà thờ là quên Chúa ngay (anh Doanh góp ý, đó là tình trạng chung, qua lời Mẹ Maria, « con phải biết rằng khi linh mục dâng mình Thánh Chúa, cả Thiên Quốc đang hiện diện ở đó », nhận thức được điều này chúng ta sẽ tham dự Thánh lễ sốt sắng hơn).

Một anh chia sẻ, chưa bỏ lễ Chúa nhật một lần nào, thói quen tốt sẽ thành tính tốt. Tâm hồn có sự bình an là sự lành. Tâm hồn áy náy là sự dữ.

Một anh thổ lộ, như một bình ắc quy đã cạn điện, phải đi sạc lại bình, dâng đầy lời Chúa anh mới có sự bình an.

Cha linh hướng Stephanô nhắc nhở, Đức Tin phải có sự đào sâu, học Đạo với lời Chúa qua Thánh Kinh, hành Đạo qua chứng tá phúc âm hóa môi trường. Đức Thánh Cha Bênêdictô là nhà thần học nổi danh nhất ở thế kỷ này, chúng ta nên đọc sách của Đức Thánh Cha viết về Đức Tin và 3 cuốn sách viết về cuộc đời Chúa Cứu Thế. Cha cũng nói tới sinh hoạt Hội nhóm, trước đây hơn một năm, BĐH Liên Nhóm đã lên danh sách nhưng cho đến nay vẫn chưa thực hiện được đều đặn. Mọi người giờ tay kiên quyết, sẽ tự tìm nhau, những người sống gần nhau sẽ hội nhóm một lần trong tháng. Anh Doanh sẽ gửi đề tài cho cả năm, để nhóm biết đề tài chia sẻ với nhau. Cha Stêphanô sẽ hy sinh thêm, 30 phút sau mỗi buổi lễ để giảng thêm giáo lý nhằm củng cố Đức Tin cho cộng đoàn, ai muốn có thắc mắc sẽ được giải đáp. Cha luôn lặp đi lặp lại, « song song với chứng tá đức tin, ta phải học hỏi đào sâu về giáo lý ».

Giờ chầu Thánh Thể diễn ra rất sốt sắng, cha linh hướng cử hành lại nghi thức nhắc nhở lại lời tuyên thệ cuối khóa học (closura). Mỗi người bước lên bàn thờ, tâm hồn chất chứa yêu thương, ánh mắt con từ đây sẽ là ánh mắt của Chúa, tư tưởng con giờ đây và mãi mãi sẽ là tư tưởng của Chúa Ôi, giọt lệ con đã chảy ra từ niềm vui hạnh phúc ! Con, một con người bé nhỏ, yếu hèn, hay giận hờn Chúa, nay được Chúa ban tặng tất cả tâm tình yêu thương này. Quỳ bên Chúa, con tuyên thệ lần nữa « Và con trông cậy vào Ơn Thánh Chúa » ! Cả Thiên Quốc đang hiện hữu nơi đây, trên đầu con, chung quanh con, trong trái tim con.

Tuy bị đầy dư vì tình Chúa còn ứ tràn nơi tim, trong cổ, tôi vẫn vui vẻ xơi hết...hai đĩa cơm thật đầy áp tình yêu mà các bác các anh chị trong liên nhóm đã dọn cỗ. Món nào cũng ngon, thịt chiên, đậu hũ sốt cà chua, dưa rau củ

kiểu đủ màu sắc, giò thủ, giò lụa, bánh chuối, bánh bông lan, nho Cocktail. Ôi chao, muốn 'diet' cũng không được nữa ! Không khí bữa trưa nhộn nhịp vui rộn ràng, vì là ngày mừng Chúa Kitô bỏ mạng của PT, tôi 'xí xọn' cắm hoa hồng đỏ và bày thêm chút lá xanh trên bàn cho rực rỡ thêm niềm vui đang toả lan trong phòng họp.

Đến giờ đọc kinh Lòng Thương Xót Chúa, người thì xưng tội, ca đoàn Reutlingen tập hát. Sau đó, thánh lễ được cử hành trang trọng trong ngôi nhà thờ không lò sưởi nhưng lúc bấy giờ ấm áp lắm vì hơn trăm người quây quần bên nhau, mỗi người...38 độ sưởi ấm cho nhau ! Các em bé xúng xính đứng quanh bàn thờ cùng nắm tay đọc Kinh Lạy Cha thật sốt sắng. Có một em bé gái một tháng tuổi sẽ được rửa tội khiến tôi mơ một ngày được làm mẹ đỡ đầu đứa con nuôi đang đứng bên cạnh. Ngày cháu được rửa tội chắc là xúc động lắm lắm... Và cứ như thế tôi miên man chìm đắm trong niềm hạnh phúc khó diễn tả đang đông đầy trong tôi, tôi tin tưởng vào những quan phòng của Chúa đến cho mỗi người. Hãy vững tin nhé, chúng ta cùng nhau thánh hóa bản thân và phúc âm hóa môi trường.

De Colores
XB chia sẻ và tường trình
ngày Ultreya Đức tin
(25-11-2012) ■

CẢM TẠ

Kính thưa quý cha linh hướng cùng quý anh chị cursillistas PT Cursillo VN Âu Châu, đặc biệt tại Pháp và Đức.

Toàn thể tang quyến của ông Thomas Nguyễn Văn Tốt, từ trần ngày 17 tháng 11 2012, xin chân thành cảm ơn gia đình Cursillo VN Âu Châu đã đồng hành với chúng con trong cơn thử thách lớn, qua sự hiệp thông cầu nguyện cho linh hồn Thomas sớm được về hưởng Nhan Thánh Chúa. Chúng con cũng đã nhận được điện thư, điện thoại chia buồn của quý cha và các anh chị trong PT. Chúng con rất là xúc động về sự quan tâm, cảm thông của từng người. Sau cùng, xin cảm ơn tất cả những anh chị cursillistas đã dành thời gian quý báu đến dự tang lễ của chồng, cha và nhạc phụ chúng tôi.

Trong lúc tang gia bối rối, có nhiều thiếu sót, xin quý cha linh hướng và quý anh chị cursillistas lượng tình tha thứ.

Toàn thể tang gia chúng con xin đồng bái tạ.

Vợ : Elisabeth Bế Thị Nhung (K11)

Con gái : Marguerite Nguyễn Thị Thanh Thảo (K 7)

Con rể : Phanxicô Lâm Vĩnh Thái Bảo (K10)

Tâm tình khóa sinh 32

Tối thứ sáu tôi và một chị bạn đến nhà cha Quý ở lại, để sáng sớm thứ bảy 10-11 đi xe chung đến Wiesbaden, họp nhóm Ultreya đầu tiên sau khóa Cursillo 32 đầu tháng 8 vừa qua. Cha và chị Phước vừa ở Việt Nam về mấy hôm, vẫn còn mệt mỏi sau chuyến bay dài, nhưng người cha già khả kính 83 tuổi đã đánh thức chúng tôi từ 5 giờ sáng, dực chúng tôi sửa soạn, ăn sáng cho kịp 6 giờ xe đến đón.

Sáng mùa thu, trời lạnh như đã sang đông, xe đi trong sương mù, lát phát mưa phùn. Dưới sự hướng dẫn của cha Quý, chúng tôi đọc kinh sáng, hát thánh ca gần suốt đoạn đường, cảm thấy có Chúa trong mỗi tâm hồn. Trời sáng dần, nắng mùa thu rất nhẹ, nhưng đủ dát vàng khắp thung lũng với sắc lá thu đỏ vàng rực rỡ. Xe đi qua những khu rừng, làng mạc đẹp như tranh vẽ. Tôi say sưa ngắm nhìn, lòng dâng lên niềm cảm tạ Thiên Chúa, lời thánh ca dường như bay bổng, tha thiết hơn : *Con dâng ngài niềm cảm mến bao la, con dâng ngài ôi trái tim tuyệt vời....* trong khoảnh khắc này, lòng đầy ân sủng, thiên đàng là đây.

Chín giờ hơn xe đến Dotzheim, địa điểm họp nằm trong một ngôi làng thuộc Wiesbaden. Các anh chị em đón chúng tôi trong sự niềm nở thân tình. Phòng họp nhỏ nhưng đơn sơ ấm cúng, tách café và khúc bánh mì xá xíu thật ngon làm mọi người khỏe lại, cảm thấy gần gũi nhau hơn, quên cơn mưa tầm tã bên ngoài. Tôi hơi thất vọng vì không gặp ai trong de curia Monica của mình, nhưng lòng vui khi biết họp nhóm được chia vùng, không quy tụ về một nơi như khóa học.

Sau phần khai mạc, cha linh hướng Phêrô Nguyễn Trọng Quý đọc Huấn Đức, Phúc Âm Mt 7, 1- và Mt 18, 23-5 Chủ đề "đừng xét đoán người, hãy nhìn lại chính mình, tự sửa mình trước khi sửa người, để khỏi bị thiên Chúa xét đoán". Đề tài thứ hai "gieo gió gặt bão". Cuộc đời là một chuỗi ngày gieo giống, ta gieo hạt nào sẽ nhận quả ấy. Có những điều ta nhận ngay trong cuộc đời này, nhưng cũng có những điều ta phải nhận ở cõi sau. Vài chị chia sẻ những thị phi trong đời sống gây phiền muộn. Cha phân tách, giọng trầm ấm, dịu dàng, tôi có cảm tưởng mình đang ngồi với anh chị em trong một gia đình, lắng nghe người gia trưởng đầy tình thương giảng dạy.

Đến phần giải lao, mọi người được thưởng thức vài món bánh ngon do các chị tự làm ủng hộ, uống trà, café. Trời bên ngoài mưa lạnh, không khí phòng họp ấm tình người.

Gần 12 giờ trưa lại tiếp tục mạn đàm. Chúng tôi có 25 người được chia làm năm nhóm, mỗi nhóm có một trưởng nhóm ghi chép những tâm tình chia sẻ về đức tin, lòng tôn kính Chúa mẹ. Tôi thầm phục những cặp vợ chồng trông rất trẻ, thông thạo giáo lý, sốt sắng làm việc tông đồ. Các chị thật vui vẻ hồn nhiên khi chia sẻ kinh nghiệm hành đạo, sống đạo. Những bài thánh ca

vang lên, chúng tôi hát với cả tâm hồn, cảm thấy hạnh phúc trong không gian thánh thiện. Tôi miên man nhớ lại ba ngày đầy ân sủng của khóa Cursillo 32, lúc đầu tôi chỉ đi vì tò mò, muốn biết Cursillo khác với linh thao thế nào. Trước đây việc giữ đạo của tôi chỉ đơn giản thỉnh thoảng đi xem lễ ngày chúa nhật nhà thờ Đức, miễn cưỡng đi lễ Giáng sinh cộng đồng VN, cảm thấy mình lẻ loi giữa những người đồng hương ngoan đạo. Những thánh lễ VN với tôi sao mà rườm rà, dài dằng dặc. Tôi ngồi trong thánh đường, chỉ thích nghe hát thánh ca, lo ra đủ chuyện.

Tháng năm 2011 tình cờ tôi quen chị Phước, nhận lời tham dự hành hương Đức Mẹ Lộ Đức ở Pháp. Tôi theo phái đoàn đi thăm viếng nhà thờ, đền thánh như một khách du lịch, chẳng cảm nhận gì. Cho đến ngày dự tắm nước Đức Mẹ ở hang đá nơi mẹ hiện ra, sau gần hai tiếng ngồi đợi, tôi được đưa đến căn phòng có hồ nước nhỏ với tượng Đức mẹ. Vừa được chìm mình xuống nước bởi hai cô làm thiện nguyện, mắt nhìn vào tượng Đức Mẹ, đột nhiên tôi run bắn người lên, nước mắt tuôn ràn rụa. Một nỗi thống hối, xúc động trào dâng. Trong tích tắc, tôi nhận ra đó là Đức Mẹ mà trong suốt tuổi ấu thơ tôi đã khẩn cầu, xin Mẹ ủi an che chở trong nỗi đau đớn mất mẹ ở tuổi lên chín. Tôi ở nội trú trường Thánh tâm Đà Nẵng, thấy tôi cả ngày ủ rũ khóc thương người mẹ đã mất, một sơ đã dẫn tôi ra hang đá nhà thờ, dạy tôi cầu nguyện với Đức Mẹ, xem Đức Mẹ là Mẹ linh hồn, dâng mọi buồn vui cho Mẹ. Tôi nhớ các sơ dạy tôi câu "Petit Jesus, je vous aime de tout mon coeur" (bbc tạm dịch : *Giêsu bé nhỏ ơi, con yêu Người bằng cả trái tim*). Tôi thì thầm ngày đêm để tự an ủi mình, mồ côi nhưng luôn có Chúa Mẹ bên cạnh.

Rồi một ngày kia bà ngoại không đủ sức đóng học phí cho các sơ, tôi phải rời nội trú, đổi sang trường công, chương trình Việt. Xa các sơ, bà ngoại bận bịu, thiếu người hướng dẫn, lên trung học, tôi dần xa Chúa Mẹ.

Sau ngày mất nước, tôi lấy chồng không có đạo. Ở Sài Gòn, tôi có tìm đến Đức Mẹ Bình Triệu, cầu xin Mẹ phù hộ cho tôi giầy tờ không bị trắc trở, sớm được đi định cư nước ngoài. Đức Mẹ đã nhậm lời. Năm 81 tôi được giấy đi Pháp, rồi sang đoàn tụ với gia đình chồng ở Đức.

Bao nhiêu ơn phước Chúa Mẹ đã ban, tôi đã bắt chập sự phản đối gia đình nhà chồng, cho cả ba đứa con rửa tội, nhưng đã không hướng dẫn con cái giữ đạo trọn lành. Cả ba sau khi dự phép thêm sức, đã thừa thốt đi dự lễ ngày chúa nhật. Đó là lỗi của tôi, đã không đưa con cái đến với tập thể công giáo người Việt.

Từ ngày được dự khóa tĩnh tâm Linh Thao và Cursillo, nhờ ơn Chúa tôi đã tìm lại chính mình. Trong khóa Cursillo, tôi tự ngạc nhiên thấy mình trở nên sốt sắng, thích thú tham dự những buổi học, ôn lại giáo lý, kinh thánh. Bà nội của hai đứa cháu rồi, khi ngồi với chị em De curia Monica, góp ý với nhau về một đề tài, chọn màu để vẽ, tôi thấy mình như bé con ngày xưa đang học giáo lý rước lễ lần đầu, tâm hồn trong vắt. Sau những ngày hạnh phúc đó,

tôi về nhà dùng sách Chỉ Nam gối đầu, đọc kinh sáng tối, bình yên khi có Chúa ngự trong tim. Tôi tìm mượn những sách, phim về gương các thánh, sốt sắng đọc. Nhận ra mình biết rất ít về kinh nguyện. Nhìn lại kệ sách hàng trăm cuốn, tôi xấu hổ thấy quá ít sách đạo cho một Kitô hữu. Tôi phải học lại từ đầu về kinh thánh, tìm hiểu phúc âm để xứng đáng là một tông đồ của Chúa.

Tôi hơi đi xa vấn đề, bây giờ trở lại buổi họp nhóm nhé.

Sau giờ chia xẻ, đến giờ cơm trưa. Nhìn nồi súp to lớn như nấu cho cả đại đội, thấy thương nhà bếp đã bỏ công thái gọt bao nhiêu susu, khoai, cà rốt. Bữa cơm với các món xào kho thanh đạm, nhưng mọi người cảm thấy rất ngon miệng, tận tình chiêu cổ, không quên tráng miệng món sương sa hạt lựu thật hấp dẫn.

Sau giờ cơm là thánh lễ và Châu thánh thể. Tôi thấy tâm hồn mình như hòa tan trong lời kinh cầu, trong thánh ca chúc tụng vinh danh Chúa. Cảm tạ Chúa đã cho con được có mặt trong ngày hôm nay. Cảm tạ cha linh hướng đã đồng hành hướng dẫn chúng con trên đường hành đạo, anh chị em đã đến với nhau để nối kết tình thân, phát triển đức tin, đức mến.

Ngày vui rồi cũng qua, chúng tôi chia tay nhau trong niềm lưu luyến như đã quen thân từ lâu. Thật là một ngày đẹp và hữu ích cho ai muốn tìm đến với phúc âm, giáo lý để thánh hóa lại tâm hồn mình, cho xứng đáng với tình thương của Chúa. Hẹn các anh chị những lần họp nhóm sau. Chúc tất cả một mùa vọng đầy hồng ân Thiên Chúa.

Một khóa sinh khóa 32
07-12-12 ■

Ủng hộ Phong trào

Chị Huỳnh Kim Anh	20.00 €
Chị Nguyễn Thị Trung	20.00 €
Anh Phạm Đức Vượng	20.00 €
Chị Cao Thị Thảo	50.00 €
Chị Liên Beaugendre	20.00 €
AC Nguyễn Văn Vinh	20.00 €
Chị Thọ Plattier	40.00 €
Chị Đỗ Thị Tuyết Mai	50.00 €
Cha Antôn Nguyễn Văn Nền	50.00 €
Chị Phạm Thị Huệ	25.00 €
Chị Nông Thị Khuê	30.00 €
Chị Cẩm Nhung (khóa 23)	20.00 €
Anh Nguyễn Đức Thiệp	40.00 €
Anh Đoàn Quốc Khánh	20.00 €
Anh Lê Văn Sinh Michel	20.00 €
Tiền ủng hộ chung Ultreya	100.00 €
Chị Hồ Thị Mai	30.00 €

CHUYỆN TÌNH ĐẸP : QUA CẦU GIÓ ... KẾT TÓC XE TƠ...

Đến Lisieux, chịu khó nhìn xem, lục lạo một tí, có thể dễ dàng khám phá nguồn gốc, ‘đầu giây mối nhợ’ của cảnh trí huy hoàng vĩ đại dựng lên trước mắt người hành hương và du khách thập phương : ngôi vương cung thánh đường mang tên một người dân của Lisieux, Têrêsa Hải Đồng Giêsu. - Nguồn gốc đó, một chuyện tình thật đẹp, thật cao quý.

CHÀNG... Louis, con nhà Lính rất đạo đức, sau khi ăn học đẳng hoàng, đem 22 tuổi đời đến xin hiến dâng nhà Chúa. Bảnh trai, đứng đắn, lịch sự, thông minh, nhơn đức...Tốt lắm !...Nhưng Bề Trên từ chối, tiếc là còn quá ‘**dở tiếng latin**’. Lui về ráng học. Học nhiều mà không vô bao nhiêu. Thôi đành lợi dụng sự khéo tay mở tiệm biến chế đồ trang sức và sửa đồng hồ tại Alençon.

NÀNG...Zélie, học hành xong, 20 tuổi đẹp xin đi tu. Gái nhà lành, thủy my, đoan trang, đức hạnh có tiếng tốt, Nhà Dòng ‘cho điểm cao’. Nhưng Bề Trên nghĩ rằng ‘**không phải thánh ý Chúa**’. Buồn lắm ! Mấy tiếng ‘**thánh ý Chúa**’ cho nàng nhiều trăn trở. Nhưng rồi vui về ‘**Xin vâng**’ ! Lòng tự nhủ, nguyện cầu « **Nếu thánh ý Chúa là con phải sống đời hôn nhân, thì xin ban cho con được nhiều đứa con để hiến dâng phụng sự Chúa** ». Zélie sẽ tự tay làm một công việc có tính nghệ thuật cao : mở tiệm thêu loại dentelle nổi tiếng địa phương gọi là ‘point d’Alençon’ vào ngày 8 Déc 1851.

Không biết có phải Thánh ý Chúa hay chẳng : vào một nơi, một thời nào đó, Chúa thấy cần bố trí đó đây, không nhất thiết nhà tu nhà dòng, mà khắp nơi trong nhiều môi trường khác nhau giữa đời, những con người bình thường, tầm thường, nhưng đầy lòng yêu mến Chúa để tiếp tay Giáo hội đem chia sẻ ơn phúc dồi dào chan chứa của Người cho muôn dân thiên hạ ?...

Câu trả lời sẽ đến một ngày đẹp trời, gió mát dịu hiền, trên cầu St Léonard tại Alençon. Phong cách trông vẻ sang mà hiền từ của chàng chủ tiệm đồng hồ đang đi qua cầu lọt vào mắt xanh cô chủ tiệm thêu. Nàng nghe trong tim như có tiếng ai vang lên: ‘**Đấy, anh chàng Ta đã chọn cho con**’.

Ở đây khác hẳn chuyện ‘**qua cầu gió bay**’ ! Mau mau, tên tuổi, gốc gác của chàng là **Louis**, của dòng họ chàng là **MARTIN**, được người thân, người lớn tìm hiểu. Giới thiệu cho nhau. Đôi bạn trẻ cầu nguyện để biết có phải thánh ý Chúa ? Đồng thời tìm hiểu nhau, trao đổi về chuyện tương lai... Mọi việc nhanh tiến hành. Chỉ trong ba tháng; từ hôm ‘qua cầu’ đến ngày ‘**kết tóc xe tơ**’ trước mắt Thiên Chúa và gia đình hai họ bằng bí tích hôn phối ngày 13 juillet 1858.

ĐẠI ANH HÙNG ...?...

Trong đời dễ có mấy ai !...**Louis MARTIN 35 tuổi**, và **Zélie GUERIN 27** , đồng quyết định sống chung như **anh em một nhà**, theo gương Thánh Giuse và Đức Mẹ Maria. Ngoài công ăn việc làm thường ngày, chỉ chuyên lo **sống thánh thiện** trong kết hiệp thiêng liêng thâm sâu với Chúa và làm việc bác ái, xã hội. Không cần ‘chuyện’ gì khác ; như mấy vợ chồng khác. Sống

chung mà riêng như vậy mãi đến 10 tháng sau ngày thành hôn. Xin kính bái chào thua ! Nhưng !... Âm thầm, tế nhị, toà giải tội can thiệp khuyên ‘**hai anh em**’ trở lại đạo. Thừa đúng vậy : **trở lại đạo vợ chồng**.

CÒN HƠN ANH HÙNG : THÁNH

Zélie nhắc lại : « Tôi ước muốn sanh được nhiều con để nuôi dưỡng chúng cho Thiên đàng »...Trong vòng 13 năm (1860 đến 1873) từ cái ngày ‘trở lại’ ấy Thiên Chúa chúc lành ước nguyện thánh thiện này, cho Louis và Zélie sanh được chín người con. Nhưng Chúa đã lấy về bốn đứa khi tuổi còn non nớt, trong số có hai trai. ‘**Ngũ long công chúa**’ còn lại sẽ lần lượt tận hiến đời trong nhà Chúa : Marie, Pauline, và Céline tại dòng Carmel ở Lisieux, Léonie vào dòng Đức Mẹ Viếng thăm tại Caen. Con gái út, Têrêsa, được đặc ân vào tu dòng Kin Lisieux lúc 15 tuổi, trở nên đại thánh .

Trong lịch sử, chưa thấy một gia đình nào sống cùng một thời, đã cung cấp cho Giáo hội và cho thiên đàng nhiều thánh như gia đình Louis-Zélie Martin. Tiếp theo Út Têrêsa được phong thánh năm 1925 và Tiến Sĩ của giáo hội năm 1997 hai vị song thân được phong Chân Phước năm 2008. Bốn bà chị của Út cũng đã được lập hồ sơ phong chân phước và được tôn Đấng Đáng Kính (Vénérables).

GIA ĐÌNH TRƯỜNG SỐNG ĐẠO ĐẦU TIÊN

Zélie tâm sự « **chúng tôi chỉ sống cho các con, đó là tất cả hạnh phúc của chúng tôi, chúng tôi chỉ tìm thấy hạnh phúc nơi các con** »

Luôn vững lòng cậy trông ơn thánh Chúa, hai ông bà kiên trì sống đạo, tạo lại trong gia đình khung cảnh và nếp sống thánh thiện của nhà Nazareth xưa. Coi ‘**gia đình là trường học sống đạo đầu tiên**’ (sách Giáo lý Công giáo 1657), nơi gương sống đức tin, đức ái, tinh thần trách nhiệm phải luôn rực sáng.

Như thuở ban đầu, hai vợ chồng dự thánh lễ hằng ngày lúc 5:30 giờ. Đọc kinh chung trong gia đình, giữ chay, tôn trọng ngày chúa nhật. Lấy hành động để làm chứng đức tin của mình, như ngày kia gặp người lang thang đói khát, ông bà không ngại mời về nhà ngồi cùng bàn ăn. Viếng thăm người bệnh, người hấp hối, chạy giúp đưa người SDF (vô gia cư) vào những nơi tiếp cư. Về phần Zélie thì tận tình giúp đỡ, hướng dẫn đầy yêu thương lối hai chục thợ thêu của tiệm, đa số còn trẻ và thiếu kinh nghiệm.

Louis không một lần nào mở cửa tiệm ngày chúa nhật. Coi đó là ‘**ngày lễ của Chúa**’, cả gia đình đi tham dự thánh lễ và các việc đạo đức khác, rồi dẫn nhau đi dạo, xem pháo bông, nghe hoà nhạc v.v...Về Louis, Zélie nói « **thật là một ông thánh ; tôi cầu chúc cho mỗi chị**

em đều được một người chồng như vậy ».

Các con được giáo dục trong vui vẻ, dịu ngọt mà vẫn nghiêm túc. Mỗi sáng sớm, Zélie tập chúng giữ thói quen hiển dâng trái tim lên Chúa, vui lòng chấp nhận mọi khó khăn thường ngày **‘để vui lòng Chúa’**. Chắc những bài học này đã in thật sâu vào tâm trí của Út khiến về sau Út sẽ chọn và mở ra cho muôn người cách sống đạo gọi là **‘con đường thơ ấu’**, có sức đưa kẻ tầm thường nhút tiến lên thật dễ, thật cao tới nguồn hạnh phúc và thánh thiện.

Nhưng, đời không phải ngày nào cũng yên vui êm ả. Chỉ 19 năm sau ngày thành hôn, Zélie 46 tuổi lâm trọng bệnh lìa đời năm 1877. Út Têrêsa mới bốn tuổi rưỡi, khốn khổ vô cùng. Sau đó, gia đình rời Alençon đến ở tại Lisieux. Louis cũng sẽ một mình gánh chịu bệnh tật trong năm năm cuối đời, từ 12 Fév 1889. Bắt đầu với bệnh tâm thần mà ông can đảm chấp nhận : **« Tôi biết tại sao Chúa thử thách tôi như vậy: vì đời tôi chưa bao giờ bị tù nhục, cho nên phải có một lần trải qua ».**

Út Têrêsa khấn Dòng ngày 24 Sep 1890 năm 17 tuổi rưỡi, không có mặt người cha thân yêu. Ngày trọng đại đáng lẽ toàn vui thì cũng là ngày phủ đầy nước mắt. Chị nữ tu trẻ hằng tưởng nhớ đến người cha giống hình ảnh Thiên Chúa là Cha nhơn hiền và bây giờ là hình ảnh của Chúa Giêsu đau khổ bị chà đạp, khinh chê. Chúa đã rước Louis về thiên đàng ngày 29 jul 1894, 71 tuổi.

HÔN NHƠN CÓ THỂ LÀ ĐƯỜNG LÊN BẠC THÁNH

Ngày 19 tháng Mười 2008, trong thánh lễ phong Chân Phước cho hai ông bà Louis và Zélie Martin tại Lisieux, Đức Hồng Y José Saraiva Martins, đại diện Đức Giáo Hoàng Benedîtô XVI đã nêu lý do tôn phong nhĩ vị song thân của thánh Têrêsa như sau ; *« Trong số những ơn gọi của Thiên Chúa quan phòng gửi cho người đời, đáng bậc hôn nhơn là một trong những ơn gọi cao quý nhất. Louis và Zélie đã hiểu con người có thể được thánh hoá nhờ, trong, và bằng cuộc sống đời vợ chồng. Và cuộc thành hôn của hai vị phải được coi như là khởi đầu của một hành trình của hai người đồng nhịp tiến lên. Ngày nay, Giáo hội nhìn nhận cuộc sống của hai ông bà đã phản ánh sự thánh thiện cao vời của tình yêu vợ chồng theo ý của Đấng Sáng Tạo. Khi tuyên phong hai ông bà Louis và Zélie Martin là Chân Phước, Giáo Hội trình ra cho tất cả những người sống bậc vợ chồng trên đời này một gương mẫu chúng ta đời sống trong bậc vợ chồng cũng là một con đường có thể đưa lên bậc thánh như đời sống tu trì. »*

CHUYỆN CỦA CHÚNG TA :

Đi Đại Hội, chúng ta sẽ ở trong **« Foyer Louis et Zélie Martin »**, cách Vương cung thánh đường Têrêsa 5 phút., cách ga Lisieux 7 đến 10 phút lợi bộ. Nửa giờ chiều Thánh Thể khai mạc đại hội lúc 18 giờ thứ sáu 5 Jul 13 và thánh lễ sáng thứ Bảy 6 Jul 13 sẽ cử hành tại thánh đường Crypte (dưới đại Vương cung Thánh đường Têrêsa) đẹp lộng lẫy mà dễ thương, nơi có nhiều di tích của nhĩ vị Chân Phước Louis và Zélie Martin.

Khẩn xin Nhĩ Vị Chân Phước cùng với ‘Ngũ Long Công Chúa’ đặc biệt là Chị Thánh Út Têrêsa phù hộ Phong trào Cursillo từ nay đến ngày chúng tôi vui mừng sum họp đại hội tại những ngôi nhà đầy thương, đầy thánh của quý vị.

* Huỳnh Chấn Thịnh ■

JOURNAL

PHONG TRÀO CURSILLO
Mr. Giuse Nguyen Minh Duong
59 bis Route de Saint LEU
95600 EAUBONNE—France
Tél: (+33) 9 81 89 67 01

Dâng Mẹ

Đêm đêm lần hạt mân côi
Con dâng lên Mẹ, đời trôi nổi sầu
Chuyện xưa tưởng đã chìm sâu
Sao người trở lại, làm màu mà chi

Ngoảnh đi, mà lệ tràn mi
Mẹ ơi, con Mẹ nữ nhi thường tình
Cầu xin Mẹ đáng trung trinh
Ban ơn cứu rỗi, yêu mình Mẹ thôi

Nụ cười xin thắm trên môi
Ngợi ca tình Mẹ, bồi hồi tim con
MARIA, tình Mẹ sắt son
Bao la như biển, núi non cao vời

Mẹ ban ơn phúc xuống đời
Cho người khốn khổ một trời yêu thương
Con tin có một thiên đường
Ở ngay trần thế, Nữ Vương hộ trì

Mẹ là kho báu từ bi
XIN VÂNG Mẹ dạy con thì nghe theo
Đường đời còn lắm cheo leo
Hào quang của Mẹ con theo an bình.

Thérèse Xuân — 12-12-12